

Եղիշե Չարեանց

Դեպի երկինք է տանում ճանապարհը հին

Դեպի երկինք է տանում ճանապարհը հին:

Քո հնայքն են ես երգում այս երգում կրկին:

Քո հնայքը հեռավոր, քո հնայքը կույս,

Նորի՛ց ժպտում ես ահա կարոտած հոգում:

Քո ժպիտն են ես տեսնում արևի հոգում,

Քո ժպիտը վարդագույն իրիկվա միգում:

Հո՛ւր է դարձել ու կրակ քո ժպիտը հեզ

Քեզ են նետում ես նորից սիրտս ողջակեզ:

Թող բորբոքվի՛, թող վառվի՛ կրակուն

Քո արնաշաղ, քո կարմիր կրակուն: